BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 26 d.*

„Vartotojų ir darbuotojų sveikatos ir saugos apsauga — Direktyva 2006/42/EB — Apsaugos sąlyga — Nacionalinė priemonė, kuria nurodoma pašalinti iš rinkos tam tikros rūšies vejapjoves ir uždraudžiama jas teikti rinkai — Apsaugos priemonėms keliami reikalavimai — Paskesnės suderinto standarto redakcijos — Teisinis saugumas — Komisijos sprendimas, kuriuo pripažįstama, kad priemonė yra pateisinama — Teisės klaida“

Byloje T-474/15

Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy), įsteigta Kastelfranko Venete (Italija), atstovaujama advokatų A. Villani, L. D’Amario ir M. Caccialanza,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą G. Braga da Cruz ir L. Cappelletti, vėliau – G. Braga da Cruz ir C. Zadra,

atsakovę,

palaikomą

Latvijos Respublikos, atstovaujamos I. Kalniņš ir D. Pelše,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2015 m. birželio 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2015/902 dėl priemonės, kurios ėmėsi Latvija vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB, siekdama uždrausti pateikti rinkai *GGP Italy Spa* gaminamą vejapjovę (OL L 147, 2015, p. 22),

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininko pareigas einantis S. Gervasoni, teisėjai L. Madise (pranešėjas) ir Z. Csehi,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičiančios Direktyvą 95/16/EB (nauja redakcija) (OL L 157, 2006, p. 24, klaidų ištaisymas OL L 76, 2007, p. 35), 11 straipsnyje numatyta apsaugos sąlyga, pagal kurią, be kita ko, jeigu valstybė narė įsitikina, kad mašinos, kurioms taikoma ši direktyva, gali kelti pavojų žmonių sveikatai ir saugai, ji imasi visų tinkamų priemonių, kad šie pavojai būtų pašalinti, ir apie tai praneša Europos Komisijai, kad ši išnagrinėtų, ar priemonės yra pateisinamos, ir apie savo sprendimą šiuo klausimu praneštų visoms valstybėms narėms.

2 Ieškovė *Global Garden Products Italy SpA* (*GGP Italy*) gamina prietaisus sodininkystės reikmėms. Be kita ko, ji gamina elektrines vejapjoves „Stiga Collector 35 EL (C 350, 297352654/S13)“ (toliau – aptariama vejapjovė), kurias ji, kaip matyti iš jos pateiktos informacijos, eksportavo į kelias valstybes nares, tarp jų ir į Latviją.

3 Pagal 2012 m. rugsėjo 3 d. aptariamos vejapjovės EB atitikties deklaraciją, kurią ieškovė pateikė remdamasi Direktyvos 2006/42 nuostatomis, notifikuotoji įstaiga *TÜV Rheinland LGA Products GmbH* atliko mašinos atitikties tyrimą, kaip tai suprantama pagal tos pačios direktyvos 14 straipsnį, jo išvada buvo teigiama. Pastaroji įstaiga pirmiausia rėmėsi Europos elektrotechnikos standartizacijos komiteto (EESK) suderintu standartu EN 60335-2-77:2006 „Buitiniai ir panašios paskirties elektriniai prietaisai. Sauga. 2–77 dalis. Ypatingieji reikalavimai, keliami pėsčiųjų valdomoms iš elektros tinklo maitinamoms vejapjovėms (IEC 60335–2-77:1996 (modifikuotas))“.

4 Suderintu standartu EN 60335-2-77:2006 buvo siekiama leisti patvirtinti prietaisų, kuriems jis taikomas ir kurie atitinka jo reikalavimus, atitikties 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/37/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su mašinomis, suderinimo (OL L 207, 1998, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 349), kuri buvo pakeista Direktyva 2006/42, I priede nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpciją. Atsižvelgiant į ginčo aplinkybes, reikia pažymėti, kad minėto priedo 1.3.8 punkte reglamentuojamas „Apsaugos nuo judančių dalių keliamos rizikos parinkimas“ ir nustatomi apsaugos ar apsauginių įtaisų reikalavimai, atsižvelgiant į tai, ar prietaisai su judančiomis dalimis turi transmisijos funkciją arba darbiniu režimu jie veikia kartu. To paties priedo 1.4.1 punkte nustatomi bendrieji apsaugos ar apsauginių įtaisų, kurie pirmiausia turi „būti išdėstyti pakankamu atstumu nuo pavojingos zonos“, reikalavimai. Vis dėlto šiuo klausimu suderintame standarte EN 60335-2-77:2006 nenumatyta tikslaus minimalaus atstumo tarp judančios pjovimo dalies krašto ir pjovimo dalies korpuso užpakalinės sienelės (20.103.1.1 punktas).

5 2013 m. balandžio mėn. *Patērētāju tiesību aizsardzības centrs* (Vartotojų teisių gynimo centras, Latvija), kurį Latvijos Respublika paskyrė kompetentinga rinkos priežiūros institucija, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/42 4 straipsnį, iš Latvijoje įsteigto platintojo paėmė aptariamos vejapjovės pavyzdžių. Šios iniciatyvos buvo imtasi įgyvendinant 2011 m. *Prosafe* (*Product Safety Forum of Europe*, Europos produktų saugos forumas) – asociacijos, kuri, be kita ko, vienija nacionalines institucijas, įskaitant Vartotojų teisių gynimo centrą, – inicijuotus bendruosius veiksmus, susijusius su rinkai pateiktų vejapjovių priežiūra.

6 2013 m. pagamintos aptariamos vejapjovės egzempliorių tikrino Liublijanos *Slovenski institut za kakovost in meroslovje* (Slovėnijos kokybės ir metrologijos institutas), kuris buvo notifikuotoji įstaiga, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/42 14 straipsnį. Iš patikrinimo ataskaitos matyti, kad jis buvo atliktas pirmiausia atsižvelgiant į minėtos direktyvos reikalavimus ir EESK suderintą standartą EN 60335-2-77:2010, kurio dalykas yra toks pat kaip ir šio sprendimo 3 ir 4 punktuose minėto ankstesnio suderinto standarto EN 60335-2-77:2006.

7 Slovėnijos kokybės ir metrologijos institutas nustatė aptariamos mašinos neatitiktį EESK suderinto standarto EN 60335-2-77:2010 dėl atstumo tarp judančios pjovimo dalies krašto ir pjovimo dalies korpuso užpakalinės sienelės nuostatoms. Išmatavus buvo nustatyta, kad šis atstumas buvo 87 mm, o pagal minėto standarto 20.107.1.1 punktą minimalus atstumas turėjo būti ne mažesnis kaip 120 mm. Institutas padarė išvadą, kad mašina neatitinka Direktyvos 2006/42 I priedo 1.3.8 ir 1.4.1 punktų nuostatų. Šių punktų dalykas yra toks pat, kaip ir tų pačių Direktyvos 98/37 priedo punktų, nurodytų šio sprendimo 4 punkte; taip pat, kiek tai susiję su reikalavimu, kad apsauga ir apsauginiai įtaisai būtų „išdėstyti pakankamu atstumu nuo pavojingos zonos“, jie yra suformuluoti identiškai. Šio instituto ataskaitą Vartotojų teisių gynimo centras (toliau – Latvijos institucijos) gavo 2013 m. spalio 9 d.

8 2013 m. gruodžio 3 d. laišku institucijos paragino aptariamų vejapjovių platintoją Latvijoje savanoriškai imtis veiksmų, kad būtų „užkirstas kelias nesaugių vejapjovių platinimui šalyje“.

9 2013 m. gruodžio 12 d. laišku Latvijos institucijos taip pat pateikė ieškovei aptariamos vejapjovės tikrinimo ir atstumo tarp judančios pjovimo dalies krašto ir pjovimo dalies korpuso užpakalinės sienelės neatitikimo rezultatus. Jos paprašė ieškovės pateikti paaiškinimus dėl šios neatitikties ir nurodyti, kokių priemonių ji ketino imtis ir kodėl EB atitikties deklaracijoje buvo nurodytas suderintas standartas EN 60335-2-77:2006, kuris, jų manymu, taikytas iki 2011 m., nors mašina pagaminta 2013 m. Prie laiško buvo pridėta Slovėnijos kokybės ir metrologijos instituto ataskaita.

10 Susirašinėdama su Latvijos institucijomis ieškovė teigė, kad suderintas standartas EN 60335-2-77:2006 buvo galutinai pakeistas suderintu standartu EN 60335-2-77:2010 tik 2013 m. rugsėjo 1 d., kad aptariama vejapjovė po šios datos nebebuvo gaminama ir kad ji atitiko suderintą standartą EN 60335-2-77:2006. Ieškovė pripažino, kad 2011 m. balandžio 8 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kuriame pirmą kartą buvo paskelbtas suderintas standartas EN 60335-2-77:2010 (OL C 110, 2011, p. 52), paskelbtoje suderintų standartų pavadinimų ir nuorodų lentelėje nuorodos į pakeistą suderintą standartą ir šio standarto atitikties prezumpcijos atšaukimo datą nenurodytos. Vis dėlto ji pažymėjo, kad šios lentelės su šia data susijusioje skiltyje buvo pateikta pastaba, kad „[p]aprastai atitikties prezumpcijos pabaigos data – tai panaikinimo data (angl. „dow“), kurią nustato Europos standartizacijos organizacija, tačiau šių standartų naudotojų dėmesys atkreipiamas į tai, kad tam tikrais išimtiniais atvejais ši data gali būti ir kita“. Šiuo klausimu ieškovė rėmėsi pačiame suderintame standarte EN 60335-2-77:2010 ir Europos standartizacijos komiteto (ESK) interneto svetainėje esančiais duomenimis, pagal kuriuos minėta panaikinimo data (anglų k. „dow“) (toliau – panaikinimo data) šiuo atveju buvo 2013 m. rugsėjo 1 d.

11 Latvijos institucijos, remdamosi Direktyva 2006/42, nurodė, kad 5 straipsnyje buvo numatyta, jog mašinos gamintojas arba jo įgaliotas atstovas prieš pateikdamas mašiną rinkai turėjo užtikrinti, kad ji atitinka toje pačioje direktyvoje nustatytus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus. Jos pažymėjo, kad tai galėjo būti padaryta pateikiant atitikties Oficialiajame leidinyje pagal tos pačios direktyvos 7 straipsnį paskelbtam suderintam standartui deklaraciją; šis standartas, kuris yra atitikties prezumpcijos pagrindas, yra svarbus aptariamai mašinai. Jeigu suinteresuotasis asmuo šios atitikties deklaracijos nepateikia, jis turi kitu būdu įrodyti, kad šių reikalavimų buvo laikomasi bent tiek, kiek jų būtų laikomasi pagal suderintą standartą. Latvijos institucijos pridūrė, kad suderintas standartas EN 60335-2-77:2010 buvo paskelbtas 2011 m. balandžio 8 d., todėl 2012 ir 2013 m., atitinkamai EB atitikties deklaracijos išdavimo aptariamai vejapjovei metais ir tikrinto egzemplioriaus pagaminimo metais, suderintas standartas EN 60335-2-77:2006 jau nebebuvo taikomas, taigi atitiktis šiam standartui nesuteikė pagrindo daryti prielaidą, kad jis atitinka esminius sveikatos apsaugos ir saugos reikalavimus. Žinoma, suderintas standartas EN 60335-2-77:2010 yra griežtesnis nei ankstesnysis, tačiau jis atitiko „esamą technikos lygį“ šioje srityje. Slovėnijos kokybės ir metrologijos instituto patikrinimo ataskaita taip pat parodė, kad aptariamos vejapjovės saugos lygis neatitiko to, kuris būtų buvęs, jeigu būtų laikomasi galiojančio suderinto standarto. 2014 m. kovo 19 d. Latvijos institucijos paskelbė, kad uždraus šių vejapjovių prekybą.

12 2014 m. gegužės mėn. RAPEX (Bendrijos skubaus pasikeitimo informacija [apie pavojingus ne maisto produktus] sistema) buvo paskelbta nuomonė dėl aptariamos vejapjovės. Ši sistema, numatyta 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 447), vienija Komisiją ir valstybių narių, taip pat kitų valstybių Europos ekonominės erdvės susitarimo šalių vartotojų teisių gynimo institucijas. Ji leidžia Komisijai gavus nacionalinių institucijų pranešimą nustatyti ir kiekvieną savaitę paskelbti didelį pavojų vartotojų sveikatai ir saugai keliančių produktų sąrašą.

13 Vis dėlto RAPEX nuomonėje dėl aptariamos vejapjovės nurodytas „kitas pavojaus lygmuo“, o ne „didelis pavojus“, kaip kitų gaminių, nurodytų savaitiniame sąraše atveju. Buvo nustatytas įpjovimo pavojus ir nurodyta, kad „[g]eležties ašmenys nėra pakankamai apsaugotos“, „todėl naudodamas gaminį ar vykdydamas jo priežiūrą asmuo gali susižeisti koją ar ranką“, ir kad „produktas neatitinka Mašinų direktyvos reikalavimų ir atitinkamo suderinto standarto EN 60335-2-77“. Be to, nurodyta, kad buvo imtasi savanoriškų pašalinimo iš rinkos priemonių.

14 Pažymėtina, kad pagal Direktyvos 2001/95 2 straipsnį pašalinimas apibrėžtas kaip bet kokia priemonė, kuria siekiama neleisti pavojingo gaminio platinti, demonstruoti ir siūlyti vartotojams, ir kad jis skiriasi nuo susigrąžinimo, kuris apibrėžiamas kaip bet kokia priemonė, kuria siekiama, kad būtų sugrąžintas gamintojo ar platintojo jau pateiktas ar prieinamas vartotojams pavojingas gaminys.

15 2014 m. birželio 11 d. laiške aptariamos vejapjovės Latvijoje platintojas nurodė Latvijos institucijoms, kad pašalino mašiną iš rinkos. Be to, 2014 m. rugpjūčio 28 d. laiške ieškovė patvirtino, kad siekdama iš RAPEX gauti nuomonę dėl jos gaminio, kuri galėjo pažeisti jos reputaciją, ji pašalino aptariamą vejapjovę iš Latvijos rinkos ir nurodė, jog nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. ji daugiau niekur Europos Sąjungos rinkoje nebebuvo gaminama.

16 2014 m. liepos 1 d. Latvijos institucijos, remdamosi Direktyvos 2006/42 11 straipsnio 2 dalimi, pranešė Komisijai apie savanoriškai patvirtintą priemonę pašalinti aptariamą vejapjovę iš rinkos ir jos neteikti rinkai. Šio straipsnio nuostatose dėl apsaugos sąlygos numatyta:

„1. Jeigu valstybė narė įsitikina, kad mašinos, kurioms taikoma ši direktyva, turinčios ženklą „CE“ ir EB atitikties deklaraciją ir naudojamos pagal numatytą paskirtį arba tokiomis sąlygomis, kurias galima pagrįstai numatyti, gali kelti pavojų žmonių sveikatai ir saugai <…>, ji imasi visų atitinkamų priemonių, kad šios mašinos būtų pašalintos iš rinkos, būtų uždrausta tokias mašinas pateikti į rinką ir (arba) pradėti naudoti arba būtų apribota jų judėjimo laisvė.

2. Valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kokias tokias priemones, nurodydama priimto sprendimo priežastis, ypač jei neatitikimo priežastis yra:

a) neatitiktis esminiams [I priede nurodytiems esminiams sveikatos ir saugos] reikalavimams,

<…>

3. Komisija nedelsdama pradeda konsultuotis su atitinkamomis šalimis.

Pasikonsultavusi Komisija sprendžia, ar valstybės narės taikomos priemonės yra pagrįstos, ir apie savo sprendimą praneša priemones taikiusiai valstybei narei, kitoms valstybėms narėms ir gamintojui arba jo įgaliotam atstovui.

<…>

5. Jei mašinos turi ženklą „CE“, tačiau neatitinka reikalavimų, kompetentinga valstybė narė imasi atitinkamų veiksmų prieš tuos, kurie jas taip pažymėjo, ir praneša apie tai Komisijai. Komisija praneša kitoms valstybėms narėms.

6. Komisija užtikrina, kad valstybės narės būtų informuojamos apie šios procedūros eigą ir rezultatus.“

17 Latvijos institucijų pranešimo formuliare nurodoma, kad nėra atitikties Direktyvos 2006/42 I priedo 1.3.8 ir 1.4.1 punktuose nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams, susijusiems su apsauga ir apsauginiais įtaisais nuo judančių dalių, apie kurių turinį buvo priminta 4 ir 7 punktuose. Jame patikslinama, kad testas buvo atliktas atsižvelgiant į suderinto standarto EN 60335-2-77:2010 nuostatas ir kad buvo nustatytas nepakankamas atstumas tarp judančios pjovimo dalies krašto ir pjovimo dalies korpuso užpakalinės sienelės, kuris darė poveikį įprastam aptariamos vejapjovės veikimui. Formuliare taip pat nurodoma, kad platintojas savanoriškai ėmėsi pašalinimo iš rinkos ir neteikimo rinkai priemonių, o gamintojas apie tai buvo informuotas 2013 m. gruodžio 12 d. laišku. Prie šio formuliaro buvo pridėta Slovėnijos kokybės ir metrologijos instituto patikrinimo ataskaita, kuri buvo minėta 7 punkte.

18 Gavusi Latvijos institucijų pranešimą, 2014 m. rugsėjo 24 d. rašte Komisija pagal Direktyvos 2006/42 11 straipsnio 3 dalies nuostatas ir remdamasi draudimu teikti rinkai paragino ieškovę pateikti pastabas, nurodydama Slovėnijos kokybės ir metrologijos instituto patikrinimo ataskaitoje konstatuotą neatitiktį standartui EN 60335-2-77:2010. Savo rašte Komisija pasiūlė ieškovei susitikti su jos tarnybomis.

19 2014 m. spalio 4 d. laiške ieškovė atsakė Komisijai, kad aptariama vejapjovė jau nebegaminama nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. ir kad ja nebuvo prekiaujama, nes šis gaminys buvo pašalintas iš rinkos ir pirmiausia iš platintojų ir prekiautojų Latvijoje prekybos tinklo. Ieškovė priduria, kad, jos manymu, aptariama vejapjovė atitiko Mašinų direktyvos reikalavimus, kurie buvo taikomi ją gaminant ir pateikiant rinkai.

20 Būtent šiomis aplinkybėmis Komisija priėmė 2015 m. birželio 10 d. Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2015/902 dėl priemonės, kurios ėmėsi Latvija, vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB, siekdama uždrausti pateikti rinkai *GGP Italy Spa* gaminamą vejapjovę (OL L 147, 2015, p. 22, toliau – ginčijamas sprendimas).

21 Komisija, be kita ko, ginčijamame sprendime paminėjo Latvijos institucijų pranešimą ir nurodė, kad jos patvirtino priemonę, kuria draudžiama pateikti rinkai aptariamą vejapjovę, kad pastaroji turi ženklą „CE“ pagal Direktyvą 2006/42, kad, nepaisant to, atsižvelgiant į bylos medžiagą, ji neatitiko minėtos direktyvos I priedo 1.3.8 ir 1.4.1 punktuose nustatytų esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, „nes atstumas tarp galinės mašinos sienelės ir geležtės smaigalio apskritimo [buvo] per mažas, todėl naudotis mašina [nebuvo] saugu“, kad gamintojas savanoriškai ėmėsi pašalinimo iš Latvijos rinkos priemonių ir kad priimtą nacionalinę priemonę reikėjo laikyti pateisinama. Ginčijamas sprendimas skirtas valstybėms narėms.

22 2015 m. liepos mėn. Švedijos institucijos, remdamosi ginčijamu sprendimu, pateikė skelbimą, kuriame nurodė, kad aptariama vejapjovė negalėjo būti nei parduodama, nei naudojama.

Procesas ir šalių reikalavimai

23 2015 m. rugpjūčio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės pareikštą ieškinį.

24 2015 m. spalio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atskirą dokumentą – ieškovės prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuriame ši prašė sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl šio ieškinio. 2015 m. gruodžio 10 d. Nutartimi *Italija / Komisija* (T-474/15, EU:T:2015:958) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė šį prašymą ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

25 2015 m. lapkričio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kuriuo Latvijos Respublika paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2015 m. gruodžio 16 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas leido jai įstoti į bylą.

26 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

27 Per 2016 m. rugsėjo 21 d. posėdį šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

28 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą;

— imtis kitų būtinų priemonių;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

30 Latvijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

Dėl prašymų, kad Bendrasis Teismas „imtųsi kitų teisingumui užtikrinti būtinų priemonių“, priimtinumo

31 Iš Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio, kuris Bendrajam Teismui taikomas pagal statuto 53 straipsnį, ir iš Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio matyti, kad kiekviename ieškinyje turi būti aiškiai ir tiksliai nurodomas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, kad atsakovui būtų sudaryta galimybė pasirengti gynybai, o Teisingumo Teismui – vykdyti jam pavestą kontrolę. Iš to išplaukia, kad ieškinio reikalavimai turi būti išdėstyti tiksliai ir nedviprasmiškai, siekiant, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba apskritai nespręstų dėl kaltinimo (šiuo klausimu žr. 1962 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Meroni / Haute Autorité*, 46/59 ir 47/59, EU:C:1962:44, p. 801; 2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Komisija / Estija*, C-39/10, EU:C:2012:282, 24 punktą ir 2011 m. balandžio 13 d. Nutarties *Planet / Komisija*, T-320/09, EU:T:2011:172, 22 punktą).

32 Taigi šioje byloje ieškovės pateiktas prašymas, pagal kurį Bendrasis Teismas turi „imtis kitų būtinų priemonių“, akivaizdžiai neatitinka ankstesniame punkte nurodytų reikalavimų. Taigi jis yra nepriimtinas.

Dėl esmės

33 Grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo ieškovė nurodo du pagrindus. Pirma, iš esmės buvo pažeistas Direktyvos 2006/42 20 straipsnis, nes Komisija ginčijamą sprendimą priėmė per procedūrą, neatitinkančią šio straipsnio reikalavimų, kuriais siekiama užtikrinti suinteresuotųjų asmenų teises į gynybą. Antra, taip pat pažeisti šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalis, 7 ir 11 straipsniai, kuriuose įtvirtintos nuostatos, kuriomis mašinų gamintojams suteikiama galimybė

pateisinti savo gaminių atitiktį esminiams minėtoje direktyvoje nustatytiems sveikatos ir saugos bei kitiems reikalavimams ir jais laisvai prekiauti Sąjungoje ir, laikantis tam tikrų sąlygų, leisti valstybės institucijoms imtis apsaugos priemonių.

Dėl ieškinio pagrindo, grindžiamo Direktyvos 2006/42 20 straipsnio pažeidimu

34 Direktyvos 2006/42 20 straipsnyje numatyta:

„Pagal šią direktyvą taikant priemones, kurios riboja visų mašinų, kurioms taikoma ši direktyva, pateikimą į rinką ir (arba) pradėjimą naudoti, nurodomas tikslus jų taikymo pagrindas. Apie šias priemones kaip galima greičiau pranešama suinteresuotai šaliai, kuri tuo pačiu yra informuojama apie teisinės gynybos priemones, kuriomis ji gali naudotis pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančius įstatymus, bei apie šioms priemonėms taikytinus laiko apribojimus.“

35 Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad ji negavo pranešimo apie Latvijos institucijų sprendimą pašalinti aptariamą vejapjovę iš rinkos ir uždrausti ją tiekti rinkai, kurio pagrindu Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Latvijos vyriausybės įstojimo į bylą paaiškinimuose, be kita ko, nurodoma, kad iki kreipimosi į Komisiją nebuvo priimtas joks galutinis privalomas sprendimas. Taigi pastaroji patvirtino, kad sprendimas nebuvo priimtas, todėl ginčijamas sprendimas taip pat yra neteisėtas. Taigi, nebuvo laikomasi jokio Direktyvos 2006/42 20 straipsnyje nustatyto reikalavimo. Konkrečiai kalbant, atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, nebuvo nei nurodytos Latvijoje egzistuojančios teisinės gynybos priemonės, nei jomis pasinaudota. Komisija, kaip matyti iš atsiliepimo į ieškinį, tik susipažino su Latvijos institucijų atsiųstu formuliaru ir tik formaliai patikrino jų tariamai Latvijoje esančiam platintojui ir gamintojui išsiųstą pranešimą dėl aptariamoms vejapjovėms taikomų priemonių. Šiame formuliare pateikti duomenys iš tiesų yra dviprasmiški ir net netikslūs arba prieštarauja Latvijos vyriausybės įstojimo į bylą paaiškinimuose pateiktai informacijai, ypač kiek tai susiję su platintojui taikoma priemone ir pranešimu apie ją gamintojui, ir neatitinka Komisijos ginčijamame sprendime padarytų išvadų, kiek tai susiję jos pobūdžiu. Iš tiesų Komisija nurodė tik draudimą tiekti rinkai, bet ne pašalinimą iš rinkos, nors formuliare apie tai kalbama.

36 Komisijos manymu, pagrindas susijęs ne su ginčijamu sprendimu, bet su Latvijos institucijų priimta priemone. Todėl jis yra nepriimtinas. Subsidiariai Komisija teigia, kad pagal Direktyvos 2006/42 11 straipsnį, kuriame įtvirtintas valstybės narės inicijuotas apsaugos mechanizmas, ji neturi tikrinti visų nacionalinių priemonių teisėtumo aspektų (tai yra nacionalinių teismų prerogatyva), o turi tik patikrinti, ar šių priemonių pobūdis iš esmės pateisinamas. Komisija šiuo klausimu remiasi 2015 m. liepos 15 d. Sprendimu *CSF / Komisija* (T-337/13, EU:T:2015:502, 100 punktas). Komisija priduria, kad jai pasiteiravus ieškovė nenurodė procedūrinių problemų, patirtų vykstant procedūrai nacionalinėse institucijose. Ginčijamame sprendime minimas tik draudimas tiekti gaminius rinkai, bet ne jų pašalinimas, nes pati ieškovė ėmėsi priemonių dėl pašalinimo iš rinkos, apie jas Latvijos institucijoms buvo pranešta 2014 m. rugpjūčio 28 d., ir sprendimu buvo siekiama uždrausti galimą pakartotinį aptariamos mašinos pateikimą rinkai kurioje nors iš Sąjungos valstybių narių.

37 Savo ruožtu Latvijos vyriausybė teigia, kad Latvijos institucijos laikėsi nacionalinės procedūros ir kad savo 2014 m. kovo 19 d. laiške, nurodytame šio sprendimo 11 punkte, jos motyvavo savo poziciją ir pranešė apie ribojamąją priemonę. Vis dėlto jos nepriėmė galutinės priemonės, dėl kurios gali būti vykdoma vidaus peržiūra, nes laukė, kad jų poziciją patvirtintų Komisija pagal Direktyvos 2006/42 11 straipsnį.

38 Pirmiausia reikia sutikti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, šis pagrindas nukreiptas prieš ginčijamą sprendimą, o ne prieš Latvijos institucijų priimtą priemonę, nors jame ir kritikuojamas jų elgesys. Jis iš tiesų pateiktas kaip ieškinio dėl ginčijamo sprendimo pagrindas ir juo Komisija kaltinama pažeidusi

Direktyvos 2006/42 20 straipsnį, kai paskelbė, jog nacionalinė priemonė, kuri pati buvo priimta pažeidžiant šią nuostatą, yra pateisinama. Taigi šio pagrindo negalima pripažinti nepriimtinu ar, kaip tai teigė Komisija teismo posėdyje, visiškai nereikšmingu.

39 Iš esmės reikia priminti, kad, kaip jau buvo nuspręsta Komisijos minėtame 2015 m. liepos 15 d. Sprendime *CSF / Komisija* (T-337/13, EU:T:2015:502, 100 punktas), priimdama tokį sprendimą, kaip remiantis Direktyvos 2006/42 11 straipsnio 3 dalimi priimtas ginčijamas sprendimas, Komisija neprivalo tikrinti nacionalinių priemonių, kuriomis remiantis buvo pradėta taikyti šiame straipsnyje nustatyta apsaugos sąlyga, teisėtumo atsižvelgiant į visus jų aspektus. Šiuo klausimu šios direktyvos 20 straipsnis, kurio pažeidimą nurodo ieškovė, aiškiai nurodo „teisinės gynybos priemones, kuriomis [galima] naudotis pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančius įstatymus“, o tai rodo, viena vertus, kad šis straipsnis susijęs su priimtomis pagal direktyvą nacionalinėmis priemonėmis ir, kita vertus, kad jų kontrolę turi vykdyti nacionaliniai teismai. Taigi šis straipsnis nesukuria pareigų Komisijai.

40 Įgyvendinant Direktyvos 2006/42 11 straipsnio 3 dalį Komisijos vaidmuo yra pirmiausia patikrinti, ar veiksmingos priemonės, apie kurias jai pranešė valstybė narė, yra pateisinamos teisiniu ir faktiniu požiūriu, siekiant, kad mašina, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, nekeltų pavojaus žmonių sveikatai ir saugai ir tam tikrais atvejais – naminiams gyvūnams, turto ar aplinkos saugumui (2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *CSF / Komisija*, T-337/13, EU:T:2015:502, 101 punktas). Atsakant į teismo posėdyje ieškovės pateiktą argumentą, pažymėtina, kad minėtame sprendime atlikta nacionalinėms institucijoms pateikto kaltinimo pažeidus vienodo požiūrio principą analizė yra taip pat svarbi šiame sprendime, kuriame nacionalinės institucijos kaltinamos pažeidusios direktyvos nuostatą. Iš tiesų abiejose bylose nagrinėjami galimi nacionalinių institucijų Sąjungos principų arba teisės normų, kurių laikymąsi turi patikrinti nacionaliniai teismai, pažeidimai.

41 Taigi negalima pritarti ieškovės argumentams, kad patvirtindama nacionalinę priemonę, kuri pati buvo priimta pažeidžiant Direktyvos 2006/42 20 straipsnį, Komisija pažeidė šią nuostatą.

42 Be to, atsakant į ieškovės argumentą, susijusį su Latvijos vyriausybės nurodytomis aplinkybėmis, kad iš esmės Komisija taip pat negalėjo, nepažeisdama Direktyvos 2006/42 20 straipsnio, patvirtinti neprivalomo ar net niekada nepriimto nacionalinio sprendimo, reikia patikslinti, kad niekas nedraudžia to, kad „veiksmingos priemonės“, kurias valstybė narė turi patvirtinti ir apie jas pranešti Komisijai pagal šios direktyvos 11 straipsnyje numatytą apsaugos sąlygą, būtų patvirtintos kaip nevienašalės arba netiesiogiai privalomos priemonės. Be to, nors tokioms priemonėms netaikoma minėta apsaugos sąlyga, jos reikšmė gali būti gerokai sumažinta, nes nei Komisija, nei kitos valstybės narės, išskyrus tą, kuri nuslėpė mašinos keliamą pavojų, nebuvo apie tai informuotos, kadangi šios mašinos gamintojas, jo įgaliotas atstovas arba platintojai patvirtino savanoriškas priemones arba patys laikėsi neprivalomų priemonių. Taigi, toks pranešimas, kaip šioje byloje, apie faktą, kad po to, kai nacionalinės institucijos ėmėsi veiksmų, platintojas patvirtino savanoriškas priemones dėl pašalinimo iš rinkos ir nepateikimo rinkai, iš tiesų yra pranešimas apie veiksmingą priemonę, dėl kurios gali būti priimtas Komisijos sprendimas pagal Direktyvos 2006/42 11 straipsnio 3 dalį.

43 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagrindą, susijusį su Direktyvos 2006/42 20 straipsnio pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pagrindo, grindžiamo Direktyvos 2006/42 5 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio ir 11 straipsnio pažeidimu

44 Direktyvos 2006/42 5 straipsnio 1 dalyje, kuria, be kita ko, remiasi ieškovė, numatyta, kad prieš pateikdamas rinkai mašiną ir (arba) pradėdamas ją naudoti gamintojas arba jo įgaliotas atstovas, be kita ko, užtikrina, kad ji atitinka minėtos direktyvos I priede nurodytus tam tikrus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus, atlieka tam tikras atitikties įvertinimo procedūras, sudaro EB atitikties deklaraciją ir užtikrina, kad ji būtų pridėta prie mašinos. 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės narės negali

drausti, riboti ar trukdyti tiekti rinkai ir (arba) pradėti naudoti savo teritorijoje mašinas, kurios atitinka šios direktyvos reikalavimus. 7 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad valstybės narės mašinas, turinčias ženklą „CE“ ir EB atitikties deklaraciją, laiko atitinkančiomis šios direktyvos nuostatas ir kad mašinos, pagamintos pagal suderintą standartą, į kurį nuorodas Komisija paskelbė *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, laikomos atitinkančiomis esminius sveikatos ir saugos reikalavimus, kuriems taikomas tas suderintas standartas. Pažymėtina, kad pats suderintas standartas 2 straipsnyje apibrėžtas kaip „standartizavimo įstaigos, būtent Europos standartizacijos komiteto (CEN), Europos elektrotechnikos standartų komiteto (CENELEC) arba Europos telekomunikacijų standartų instituto (ETSI) Komisijos pavedimu 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką [(OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337)], bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklių nustatyta tvarka priimta neprivaloma techninė specifikacija“. Galiausiai
Direktyvos 2006/42 11 straipsnyje, kuris iš dalies pakartotas šio sprendimo 16 punkte, apibrėžiamos apsaugos sąlygos įgyvendinimo sąlygos.

45 Iš esmės ieškovė mano, kad minėtos nuostatos pažeidžiamos, kai Komisija, kaip ir prieš tai Latvijos institucijos, atsisako pripažinti, kad pateikimo rinkai arba pradėjimo naudoti iki 2013 m. rugsėjo 1 d. tikslais aptariamos vejapjovės atitiktis Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams galėjo būti preziumuojama atsižvelgiant į jos atitiktį suderintam standartui EN 60335-2-77:2006.

46 Siekiant išnagrinėti klausimą dėl įvairių aktų, kurie svarbūs nagrinėjant šį pagrindą ir šiuo tikslu pateiktus šalių argumentus, taikymo laiko atžvilgiu, naudinga prisiminti šias datas:

— nuo 1993 m. pradėta taikyti pirmoji Mašinų direktyva ir jos daliniai pakeitimai, kuriuos konsolidavus priimta Direktyva 98/37;

— 2006 m. birželio 9 d. Direktyva 2006/42 paskelbta Oficialiajame leidinyje;

— 2007 m. lapkričio 6 d. Oficialiajame leidinyje pirmą kartą paskelbtas suderintas standartas EN 60335-2-77:2006;

— 2009 m. kovo 28 d. Oficialiajame leidinyje pastarąjį kartą paskelbtas suderintas standartas EN 60335-2-77:2006;

— 2009 m. gruodžio 29 d. panaikinta Direktyva 98/37 ir įsigaliojo Direktyvą 2006/42 perkeliančios priemonės;

— 2011 m. balandžio 8 d. Oficialiajame leidinyje pirmą kartą paskelbtas suderintas standartas EN 60335-2-77:2010;

— 2012 m. rugsėjo 3 d. dėl aptariamos vejapjovės išduotas EB atitikties sertifikatas, darant nuorodą į suderintą standartą EN 60335-2-77:2006;

— 2013 m. rugsėjo 1 d. panaikintas EESK nustatytas suderintas standartas EN 60335-2-77:2006.

47 Posėdyje Komisija iš pradžių teigė, kad ieškovės pagrindas nereikšmingas. Ginčijamame sprendime iš tiesų draudžiama ateityje teikti rinkai aptariamas vejapjoves visoje Sąjungoje ir neginčijama, kad 2015 m. birželio mėn., kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, mašina neatitiko Direktyvoje 2006/42 nustatytų esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. buvo galima daryti prezumpciją, kad ji atitinka šiuos reikalavimus pagal suderintą standartą EN 60335-2-77:2006.

48 Ieškovė savo ruožtu primena, kad standartas, pakeitęs suderintą standartą EN 60335-2-77:2006, susijusį su „pėsčiojo valdomomis iš elektros tinklo maitinamomis vejapjovėmis“, t. y. suderintas standartas EN 60335-2-77:2010, buvo paskelbtas 2011 m. balandžio 8 d. Oficialiajame leidinyje, nors Komisija aiškiai nenurodė atitinkamoje šiame skelbime paskelbtų suderintų standartų pavadinimų ir nuorodų lentelės skiltyje pakeistu standartu nustatytos šio standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pabaigos datos. Šiomis aplinkybėmis reikia vadovautis šios skilties 1 pastaba, kurioje nurodyta, kad „[p]aprastai atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data – tai panaikinimo data (angl. „dow“), kurią nustato Europos standartizacijos organizacija“, ir kad „šių standartų naudotojų dėmesys atkreipiamas į tai, kad tam tikrais išimtiniais atvejais data gali būti ir kita“. Taigi, EESK nustatyta suderinto standarto EN 60335-2-77:2006 panaikinimo data iš tiesų, kaip ir nurodyta keliuose standartizacijos įstaigų dokumentuose ir net pačiame standarte EN 60335-2-77:2010, yra 2013 m. rugsėjo 1 d.

49 Ieškovė priduria, kad laikotarpiu nuo 2011 m. balandžio 8 d. iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. abi suderinto standarto EN 60335-2-77 redakcijos – 2006 ir 2010 m. – leido remtis mašinų atitikties Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija. Toks dubliavimosi laikotarpis, kuris, beje, atitinka laikotarpį, per kurį nacionaliniais standartais, kurie neatitiko naujos suderinto standarto redakcijos, dar gali būti remiamasi, yra būtinas, kad mašinų gamintojai turėtų laiko pritaikyti savo gaminius ir, esant reikalui, savo procedūras ir gamybos įrankius prie naujoje redakcijoje išdėstytų suderinto standarto reikalavimų bei turėtų laiko parduoti pakeisto standarto reikalavimus atitinkančias mašinas. Neįmanoma įsivaizduoti, kad nuo 2011 m. balandžio 8 d., suderinto standarto EN 60335-2-77:2010 paskelbimo datos, per naktį mašinos, kurios buvo pagamintos pagal suderintą standartą EN 60335-2-77:2006, nebegalėtų būti gaminamos ir jomis nebebūtų galima prekiauti ir kad reikėjo keliomis dienomis anksčiau gaminti ir teikti rinkai gaminius, kurie atitiktų neoficialų standartą, lyg jis būtų suderintas standartas.

50 Ieškovė sutinka, kad dėl išimtinių priežasčių Komisija gali nustatyti standarto atitikties prezumpcijos, kuri suteikiama pagal ankstesnę suderinto standarto redakciją, galiojimo pabaigos datą, ankstesnę arba vėlesnę, negu nustatyta panaikinimo data; tokiu atveju Komisija ją turi tiksliai nurodyti atitinkamoje Oficialiojo leidinio skiltyje, susijusioje su nauja suderinto standarto redakcija, tačiau šiuo atveju ji to nepadarė.

51 Grįsdama savo argumentus ieškovė, be kita ko, remiasi dviem viešai paskelbtais Komisijos dokumentais, būtent Mašinų direktyvos 2006/42/EB taikymo vadovo antrąja redakcija, kurią Komisija paskelbė 2010 m. birželio mėn. (161 punktas „Techninė būklė“), ir „Mėlynuoju vadovu dėl gaminius reglamentuojančių ES taisyklių įgyvendinimo, 2014 m.“ (4.1.2.6 punktas „Darniųjų standartų persvarstymas“).

52 Kadangi Komisijos gynybos argumentuose daroma prielaida, kad nuo 2009 m. gruodžio 29 d. iki 2011 m. balandžio 8 d. nebuvo priimtas joks suderintas standartas, kuriuo remiantis būtų galima daryti „pėsčiojo valdomų iš elektros tinklo maitinamų vejapjovių“ atitikties Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpciją, ieškovė pažymi, kad tokių mašinų gamintojai beveik neturėjo kito pasirinkimo ir turėjo toliau remtis naujausiu paskelbtu suderintu standartu, būtent standartu EN 60335-2-77:2006, kad įrodytų, jog laikomasi šių reikalavimų, ypač kadangi šis standartas buvo perkeltas į nacionalines teisines sistemas ir, be kita ko, į Italijos teisinę sistemą, kuriai jis priklauso, ir kad perkelti nacionaliniai standartai galėjo likti galioti iki panaikinimo datos, kuri nurodoma pakeičiančiame suderintame standarte. Laikotarpiu nuo 2011 m. balandžio 8 d. iki šios panaikinimo datos suderintą standartą EN 60335-2-77:2006 perkeliančių nacionalinių standartų tolimesnis galiojimas rodo, kad dar buvo galima remtis jo nuostatomis, net jei gamintojai taip pat galėjo remtis nauju suderintu standartu EN 60335-2-77:2010.

53 Vis dėlto, iš esmės įvertinusi pagrindą, Komisija, palaikoma Latvijos vyriausybės, atmeta ieškovės argumentus. Ji teigia, kad Direktyva 2006/42 pakeitė Direktyvą 98/37 ir kad valstybės narės pagal Direktyvos 2006/42 26 straipsnį turėjo taikyti pastarosios nuostatas nuo Direktyvos 98/37 panaikinimo datos – 2009 m. gruodžio 29 d. Taigi suderintas standartas EN 60335-2-77:2006 buvo parengtas tik

tam, kad būtų galima daryti atitikties Direktyvoje 98/37 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpciją. Jis niekuomet nesuteikė pagrindo daryti tokią prezumpciją, kiek tai susiję su Direktyvoje 2006/42 nustatytais esminiais sveikatos ir saugos reikalavimais. Tai paaiškina, kodėl Oficialiojo leidinio skelbimuose, kuriuose pateikiama nuoroda į suderintą standartą EN 60335-2-77:2010 ir kurie visi susiję su suderintais standartais pagal Direktyvą 2006/42, visų pirma 2011 m. balandžio 8 d. skelbime, kuriame pirmą kartą užsimenama apie minėtą standartą, pateiktų lentelių skiltyse, susijusiose su pakeistais standartais, nėra nuorodos į suderintą standartą EN 60335-2-77:2006. Taigi, antroje iš šių skilčių pateikta 1 pastaba, susijusi su pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pabaigos data, kuria remiasi ieškovė, kad įrodytų, jog ji galėjo remtis suderintu standartu EN 60335-2-77:2006 iki nustatytos šio standarto panaikinimo datos, šiuo atveju nėra svarbi. Apskritai, standartizavimo įstaigų pateikti duomenys, susiję su panaikinimo datomis, neturi jokios reikšmės nustatant, ar laikantis suderinto standarto įgyjama teisė remtis atitikties tam tikriems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija, nes pati Komisija, paskelbdama suderintus standartus, šių datų pakartotinai nenurodo.

54 Komisija teigia, kad gamindami „pėsčiojo valdomas iš elektros tinklo maitinamas vejapjoves“ gamintojai išgyveno tris skirtingus laikotarpius, kiek tai susiję su jų gaminių atitikties esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams, kurie nustatyti atitinkamose paeiliui priimtose direktyvose, įrodymu. Iki 2009 m. gruodžio 28 d., paskutinės Direktyvos 98/37 taikymo dienos, kad pasinaudotų jų gaminių atitikties šioje direktyvoje nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija, jie galėjo remtis suderintu standartu EN 60335-2-77:2006. Nuo 2009 m. gruodžio 29 d. iki 2011 m. balandžio 8 d., kadangi Direktyva 2006/42 pakeitė Direktyvą 98/37, tačiau Oficialiajame leidinyje dar nebuvo paskelbtas joks suderintas standartas, kuris pagal Direktyvą 2006/42 būtų taikomas „pėsčiųjų valdomoms iš elektros tinklo maitinamoms vejapjovėms“, gamintojai privalėjo įrodyti, jog jų mašinos atitinka Direktyvoje 2006/42 paskelbtus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus bet kokiu kitu būdu, lygiaverčiu suderintam standartui, pirmiausia gaminio techniniame pase darant nuorodą į kitus standartus ir techninius reikalavimus, pavyzdžiui, į nesuderintus nacionalinius, Europos arba tarptautinius standartus arba paties gamintojo technines specifikacijas. Galiausiai nuo 2011 m. balandžio 8 d. gamintojai galėjo remtis atitikties Direktyvoje 2006/42 paskelbtiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija pagal suderintą standartą EN 60335-2-77:2010. 2012 m. rugsėjo mėn. parengtoje aptariamos vejapjovės EB atitikties deklaracijoje nebuvo galima remtis suderintu standartu EN 60335-2-77:2006, siekiant patvirtinti atitikties Direktyvoje 2006/42 paskelbtiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpciją. Taip pat šios prezumpcijos negalima taikyti ir 2013 m. pagal šį standartą pagamintiems egzemplioriams.

55 Pirmiausia reikia išnagrinėti posėdyje pateiktą Komisijos argumentą, kad antrasis ieškovės nurodytas panaikinimo pagrindas neveiksmingas, nes ginčijamu sprendimu buvo uždrausta taikyti bet kokias nuolaidas aptariamoms vejapjovėms nuo jo paskelbimo 2015 m. birželio mėn., t. y. vėliau, nei prasidėjo tame pagrinde nurodytas laikotarpis, apimantis dalį 2012 ir 2013 metų.

56 Šiam argumentui negalima pritarti.

57 Iš tiesų nagrinėjamas pagrindas pateiktas dėl sprendimo, patvirtinančio nacionalinių institucijų atliktą 2012 m. arba iki 2013 m. rugsėjo 1 d. rinkai pateiktos mašinos vertinimą, pagal kurį ši mašina neatitiko Direktyvoje 2006/42 nustatytų esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, nes neatitiko suderinto standarto EN 60335-2-77:2010, nors jos gamintojas rėmėsi atitikties šiems reikalavimams prezumpcija, nes ji atitiko standartą EN 60335-2-77:2006. Todėl nagrinėjamas pagrindas, kuriuo siekiama tiesiogiai užginčyti šį vertinimą, jeigu pasirodytų esąs pagrįstas, negali būti neveiksmingas. Papildomai galima pridurti, kad ieškovė turėjo ir išsaugojo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, net jeigu ji patvirtino apie savanorišką aptariamos vejapjovės pašalinimą iš rinkos ir priėmė sprendimą jos neteikti rinkai, nes ginčijamas vertinimas iš tiesų daro žalą reputacijai atsižvelgiant į aptariamos vejapjovės prekių ženklo žinomumą ir į tai, kad remdamosi juo Švedijos institucijos nurodė, jog ši mašina daugiau negalėjo būti naudojama. Suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra ir tuomet, kai galimai panaikinus ginčijamą sprendimą būtų galima išvengti pažeidimo pasikartojimo (šiuo klausimu ir pagal

analogiją žr. 1985 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Hoogovens Groep / Komisija*, 172/83 ir 226/83, EU:C:1985:355, 19 punktą ir 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija*, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61–83 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

58 Toliau, nagrinėjant pagrindą iš esmės, pirmiausia reikia priminti, kad nuoroda į suderintą standartą yra tik viena iš gamintojo turimų galimybių įrodyti, kad viena iš jo mašinų atitinka byloje taikomoje direktyvoje nustatytus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus. Tiek Direktyvoje 98/37, konkrečiai jos 8 straipsnyje ir V arba VI prieduose, tiek Direktyvoje 2006/42, konkrečiai jos 12 straipsnyje ir VII, VIII, IX arba X prieduose, iš tiesų numatytos atitikties vertinimo procedūros, kurios nebūtinai grindžiamos suderintais standartais, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos.

59 Vis dėlto šioje byloje, pirma, Komisija savo išvadą, kad nebuvo laikomasi Direktyvoje 2006/42 nustatytų esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, grindė tik nustatytu faktu, kad aptariama vejapjovė neatitiko suderinto standarto EN 60335-2-77:2010, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo ir šio sprendimo 18 punkte minėto laiško. Kita vertus, ieškovė savo ruožtu tiek per Latvijos institucijose vykdomą procedūrą, tiek per Komisijos vykdomą procedūrą aptariamos vejapjovės atitiktį Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams įrodinėjo ne kitaip, bet remdamasi suderintu standartu EN 60335-2-77:2006. Reikia patikrinti, ar dėl aptariamos vejapjovės atitikties šiam suderintam standartui (to neginčijo nei Komisija, nei Latvijos institucijos) jos naudai galėjo atsirasti atitikties Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija laikotarpiu nuo 2012 m. rugsėjo 3 d. (šią dieną buvo parengta šios vejapjovės EB atitikties deklaracija) iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. (ieškovės teigimu, tai buvo paskutinė jos gamybos diena).

60 Kaip nurodyta šio sprendimo 44 punkte, remiantis Direktyvos 2006/42 7 straipsniu, konkrečiai jo 2 ir 3 dalimis, suderintas standartas įgyja teisinę vertę tuomet, kai Komisija nuorodą į jį paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* – tai leidžia mašinų gamintojams arba jų įgaliotiems atstovams, kiek tai susiję su jų parduodamomis ir šį standartą atitinkančiomis mašinomis, remtis atitikties šioje direktyvoje nustatytiems tam tikriems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams, kuriuos apima minėtas paskelbtas suderintas standartas, prezumpcija. Be to, galima pažymėti, kad, perkėlus suderintą standartą į nacionalinę teisę, mechanizmas iš esmės liko toks pat kaip ir galiojant Direktyvai 98/37, kurios 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje buvo nustatyta: „[j]eigu nacionalinis standartas, perkeliantis suderintą standartą, nuorodos į kurį yra išspausdintos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, tenkin[o] vieną ar daugiau esminių saugos reikalavimų, pagal tokį standartą pagamintos mašinos ir saugos įranga laik[ytos] atitinkančiomis esminius reikalavimus“. Taigi, kaip savo išvados byloje *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:63), kurią Komisija minėjo teismo posėdyje, 54 punkte pažymėjo generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona, sprendimai, susiję su suderintų standartų paskelbimu, yra teisės aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, 38–43 punktus). 2004 m. gegužės 25 d. Nutartyje *Schmoldt ir kt. / Komisija* (T-264/03, EU:T:2004:157, 91–94 punktai) Bendrasis Teismas patikslino, kad tai yra visuotinai taikomi aktai. Darytina išvada, kad tokiems skelbimams taikoma tokia pati tvarka, kuri taikoma skelbiant Sąjungos institucijų visuotinai taikomus teisės aktus.

61 Pažymėtina, kad Direktyvos 2006/42 7 straipsnyje be apribojimų reglamentuojami suderinti standartai, kurių nuorodos buvo paskelbtos Oficialiajame leidinyje, ir jo taikymo srities ir turinio neapriboja suderinti standartais, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos pagal šią direktyvą. Taigi ši nuostata neleidžia manyti, kad nuorodų į suderintus standartus skelbimas pagal Direktyvą 98/37 buvo netiesiogiai panaikintas kartu su šia direktyva. Darytina išvada, kad suderintiems standartams, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos pagal Direktyvą 98/37, taikomas Direktyvos 2006/42 7 straipsnis, nes sprendimas, kuris suteikia jiems teisinę vertę siekiant daryti atitikties tam tikriems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams, nustatytiems direktyvoje, kuri taikoma aptariamos mašinos pateikimo rinkai arba jos naudojimo, t. y. nuorodos į juos paskelbimo Oficialiajame leidinyje momentu, prezumpciją, nėra aiškiai panaikintas. Šis aiškinimas nuosekliai atitinka Direktyvos 2006/42 25 straipsnio 2 pastraipos nuostatas, pagal kurias „[n]uorodos į panaikintą direktyvą [98/37] laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir

skaitomos pagal XII priede pateiktą atitikmenų lentelę“. Šiomis nuostatomis bendrai siekiama, kad aktai arba teisės nuostatos, kurių įgyvendinimas iš pradžių buvo siejamas su Direktyvos 98/37 nuostatomis, neprarastų reikšmės vien dėl to, kad Direktyva 98/37 buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 2006/42, ir kad tokiu atveju neatsirastų teisės spragų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2003 m. spalio 16 d. Sprendimo *Airija / Komisija*, C-339/00, EU:C:2003:545, 35–39 punktus). Šiuo atveju Direktyvos 2006/42 XII priede pateiktoje lentelėje nurodyta, kad Direktyvos 98/37 5 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa atitinka Direktyvos 2006/42 7 straipsnio 2 ir 3 dalis, kuriomis buvo grindžiami suderintų standartų nuorodų skelbimai Oficialiajame leidinyje.

62 Šiuo atveju reikia išsiaiškinti, ar suderinto standarto EN 60335-2-77:2006 nuorodos skelbimas, kurį Komisija iš pradžių paskelbė pagal Direktyvą 98/37 [(pirmasis skelbimas paskelbtas 2007 m. lapkričio 6 d. (OL C 254, 2007, p. 52), o paskutinis – 2009 m. kovo 28 d. (OL C 74, 2009, p. 55)], kuri, kaip nurodyta, galiojo pagal Direktyvos 2006/42 7 straipsnį iki pat jos panaikinimo, buvo aiškiai panaikintas iki šioje byloje aptariamo laikotarpio, t. y. nuo 2012 m. rugsėjo 3 d. (aptariamos vejapjovės EB atitikties deklaracijos data) iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. (šią dieną, ieškovės teigimu, buvo nutraukta vejapjovės gamyba), – arba per jį. Galima priminti, kad šalys neginčija, jog šis skelbimas bet kuriuo atveju jau nebegaliojo ir dėl to remiantis juo nebuvo galima daryti prezumpcijos, kad nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. pateiktos rinkai arba naudojamos mašinos atitiko Direktyvoje 2006/42 nustatytus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus, nes, kaip mano ieškovė, buvo nustatyta šio suderinto standarto, įtvirtinto paskesnėje redakcijoje EN 60335-2-77:2010, redakcijos panaikinimo data.

63 Nesant numanomo visuotinai taikomo akto panaikinimo dėl jo nesuderinamumo su vėlesne ir viršesne teisės nuostata ir jeigu paskelbiant aktą nebuvo apibrėžta jo galiojimo trukmė, toks aktas gali būti panaikintas tik nauju kompetentingos institucijos sprendimu ir apie jį turi būti paskelbta. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal teisinio saugumo principą, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, reikalaujama, kad Sąjungos teisės aktai ir taisyklės būtų aiškūs, tikslūs, o jų pasekmės subjektams – nuspėjamos (šiuo klausimu žr. 1981 m. liepos 9 d. Sprendimo *Gondrand ir Garancini*, 169/80, EU:C:1981:171, 17 punktą ir 1984 m. vasario 22 d. Sprendimo *Kloppenburg*, 70/83, EU:C:1984:71, 11 punktą). Konkrečiau kalbant, kaip buvo nuspręsta 1997 m. spalio 21 d. Sprendime *Deutsche Bahn / Komisija* (T-229/94, EU:T:1997:155, 113 punktas), teisinio saugumo principu siekiama užtikrinti su Sąjungos teise susijusių situacijų ir teisinių santykių nuspėjamumą. Šiuo tikslu būtina, kad Sąjungos institucijos laikytųsi savo priimtų aktų, kuriais veikiama teisės subjektų teisinė ir faktinė padėtis, neliečiamumo, t. y. kad jos galėtų pakeisti šiuos aktus tik laikydamosi kompetencijos ir procedūros taisyklių.

64 Šiuo atveju nė viename iš paskesnių nuorodų į suderintą standartą EN 60335-2-77:2006 skelbimų Oficialiajame leidinyje nėra nurodyta šių skelbimų galiojimo pabaigos data, nors jie buvo paskelbti vėliau, nei priimta Direktyva 2006/42. Be to, nė viename nuorodų į suderintus standartus skelbime, paskelbtame pagal šią naują direktyvą, ir jokiame kitame Komisijos paskelbtame dokumente nėra pateikiama informacijos dėl suderinto standarto EN 60335-2-77:2006 skelbimo panaikinimo; ši informacija pateikiama skelbimo lentelės, kurioje pateikta nuoroda į suderintą standartą EN 60335-2-77:2010, skilties „Pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data“ 1 pastaboje. Reikia priminti, jog šioje pastaboje nurodoma, kad „[p]aprastai atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data – tai panaikinimo data (angl. „dow“), kurią nustato Europos standartizacijos organizacija“, ir „šių standartų naudotojų dėmesys [buvo atkreiptas] į tai, kad tam tikrais išimtiniais atvejais data [galėjo] būti ir kita“. Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 10 punkte, Europos standartizacijos organizacija EESK suderintame standarte EN 60335-2-77:2010 patvirtino 2013 m. rugsėjo 1 d. kaip pakeisto suderinto standarto EN 60335-2-77:2006 panaikinimo datą, taigi ir nuorodų į šį standartą skelbimas buvo panaikintas šią dieną. Šiomis aplinkybėmis dėl aptariamos vejapjovės atitikties suderintam standartui EN 60335-2-77:2006, priešingai, nei teigia Komisija ir Latvijos vyriausybė, buvo galima daryti prezumpciją, kad ši mašina atitinka Direktyvoje 2006/42 nustatytus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus ir ją galima tiekti rinkai arba naudoti iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. (imtinai).

65 Be to, galima pažymėti, kad Komisijos ginama pozicija prieštarauja sistemos bendrajai struktūrai, nustatytai dviejose paeiliui priimtose direktyvose 98/37 ir 2006/42, susijusiose su veiksmingo mechanizmo įgyvendinimu visoje Sąjungos teritorijoje, pagal kurį, suvienijant Komisijos įgaliotas standartizavimo įstaigas, gamintojai ir jų įgalioti atstovai gali laikytis esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, kiek tai susiję su mašinomis, kuriomis jie prekiauja, taip suteikiant joms tam tikrą saugą ir supaprastinant jų tiekimą rinkai visose valstybėse narėse, o tai visuomenei taip pat suteikia vertingų garantijų. Nors tai nėra vienintelė galimybė gamintojui arba jo įgaliotam atstovui įrodyti, kad laikomasi šių reikalavimų, atitiktis šių įstaigų patvirtintam suderintam standartui, į kurį nuoroda paskelbta Oficialiajame leidinyje, iš tikrųjų jiems leidžia vadovaujantis aiškia procedūra pasinaudoti atitinkamo gaminio atitikties esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams, kuriuos apima šis suderintas standartas, prezumpcija. Tiek Direktyvos 98/37 5 straipsnyje, tiek Direktyvos 2006/42 7 straipsnyje šiuo klausimu yra įtvirtinta nuostatų, kurios suteikia didelę svarbą atitikties paskelbtiems suderintiems standartams mechanizmui. Pastarasis straipsnis ją dar labiau sustiprina, suteikdamas galimybę remtis suderintais standartais, siekiant pasinaudoti minėta prezumpcija, neatsižvelgiant į tai, ar yra patvirtinti juos „perkeliantys“ nacionaliniai standartai.

66 Taigi, Komisijos požiūris, pagal kurį visi iš pradžių pagal Direktyvą 98/37 priimti suderinti standartai nustojo galioti ir nesukuria atitikties Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcijos, pradėjus taikyti pastarąją direktyvą labai sumažina naudotinų suderintų standartų skaičių ir kelia grėsmę sistemos veiksmingumui. Šiuo klausimu paskutinį skelbimą Oficialiajame leidinyje 2009 m. „Darniųjų [Suderintų] standartų pavadinimų ir nuorodinių žymenų skelbimas pagal [Direktyvą 98/37]“ sudaro 57 puslapiai (OL C 74, 2009, p. 4), tačiau pirmąjį 2009 m. rugsėjo mėn. paskelbtą atitinkamą skelbimą pagal Direktyvą 2006/42 sudaro tik 26 puslapiai (OL C 214, 2009, p. 1), o antrąjį 2009 m. gruodžio 29 d. analogišką skelbimą, paskelbtą prieš pat pradedant taikyti Direktyvą 2006/42 perkeliančias priemones, sudaro tik 37 puslapiai (OL C 309, 2009, p. 29). Kadangi šių skelbimų viename puslapyje vidutiniškai išvardijama apie dešimt suderintų standartų, Komisijos pozicija lemia tai, kad konkretaus Direktyvos 2006/42 nuostatų taikymo momentu, 2009 m. gruodžio mėn. pabaigoje, gamintojai tam, kad įrodytų savo gaminių atitikties naujoje direktyvoje nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpciją, naudojo maždaug 200 suderintų standartų mažiau nei Direktyvos 98/37 taikymo laikotarpiu, o tai prieštarauja atitikties suderintiems standartams mechanizmo svarbai, kurią suteikė abi paeiliui priimtos direktyvos. Pažymėtina, kad tik 2011 m. balandžio mėn. skelbime (OL C 110, 2011, p. 1) vėl galima rasti panašų suderintų standartų, į kuriuos nuorodos, susijusios su abiem direktyvomis, buvo paskelbtos, skaičių.

67 Dviejose paeiliui priimtose direktyvose 98/37 ir 2006/42 nustatytos bendrosios sistemos struktūros pažeidimą aiškiai iliustruoja trys vienas po kito einantys Komisijos identifikuoti laikotarpiai, nurodyti šio sprendimo 54 punkte; šiais laikotarpiais mašinos tipas, kuris daugelį metų buvo paskelbto suderinto standarto dalykas, kol buvo iš naujo parengtas ir paskelbtas naujas suderintas standartas, ilgą laiką buvo „be suderinto standarto“ („pėsčiojo valdomų iš elektros tinklo maitinamų vejapjovių“ atveju – maždaug penkiolika mėnesių). Žinoma, Komisijos aiškinimas nesukuria teisės spragų, nes gamintojai ir jų įgalioti atstovai gali pasinaudoti kitomis priemonėmis, o ne tik suderintais standartais, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos, kad įrodytų, jog mašinos, kuriomis jie ketina prekiauti, atitinka atitinkamoje direktyvoje paskelbtus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus. Vis dėlto pažymėtina, kad šios kitos priemonės nėra tokios paprastos. Todėl Komisijos pozicija bent jau tam tikrą laikotarpį nepadeda sudaryti tinkamesnių sąlygų laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje užtikrinant aukštą sveikatos apsaugos ir naudotojų apsaugos lygį, kaip to reikalaujama pagal Direktyvos 2006/42 teisinį pagrindą – SESV 114 straipsnį.

68 Iš tiesų, kaip teismo posėdyje pažymėjo Komisija, atskirais aspektais Direktyvoje 2006/42 nustatyti esminiai sveikatos ir saugos reikalavimai yra griežtesni nei tie, kurie nustatyti Direktyvoje 98/37, tačiau atitinkamais atvejais Komisijai tenka pareiga dėl tam tikrų mašinų tipų arba kitų naujoje direktyvoje nurodytų įrenginių skubiai patvirtinti naują suderintą standartą, kuris leistų įvykdyti visus naujus reikalavimus, ir nurodyti, kad, esant reikalui, atskirais atvejais remiantis suderintu standartu, kuris paskelbtas pagal Direktyvą 98/37, negalima daryti atitikties šiems naujiems reikalavimams

prezumpcijos. Be to, Direktyvos 2006/42 10 straipsnyje numatyta „Darniojo [Suderinto] standarto ginčijimo tvarka“, kurią valstybė narė arba Komisija gali nuspręsti taikyti ir kuri, be kita ko, gali būti taikoma atitinkamo suderinto standarto palikimo galioti su apribojimais arba nuorodų į atitinkamame Oficialiajame leidinyje paskelbtą standartą panaikinimo atveju. Vis dėlto šiais atvejais Komisija privalėjo suderintų standartų pavadinimų ir nuorodų pagal Direktyvą 2006/42 lentelės skiltyje „Pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data“ nurodyti skirtingą datą nei panaikinimo data, jei aptariamas suderintas standartas iš tiesų buvo pakeistas, arba kitaip tinkamai Oficialiajame leidinyje nurodyti nuorodų į aptariamą suderintą standartą panaikinimą, jei šis standartas dar nebuvo pakeistas. Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 64 punkte, jeigu suderintų standartų pavadinimų ir nuorodų pagal Direktyvą 2006/42 lentelėje arba kitaip nėra pateikto aiškaus nurodymo, priešingai, pagal skilties „Pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data“ 1 pastabą ši data yra standartizacijos įstaigos nustatyta panaikinimo data. Be to, pažymėtina, kad dėl Mašinų direktyvos, kurios pirmoji redakcija buvo išdėstyta 1989 m. birželio mėn. 14 d. Tarybos direktyvoje 89/392/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su mašinomis, suderinimo (OL L 183, 1989, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t. p. 134), raidos, įskaitant, kai ankstesnės redakcijos buvo panaikintos arba iš esmės papildytos, nereikėjo kartu panaikinti suderintų standartų skelbimų, kurie buvo pateikti galiojant ankstesnėms redakcijoms (žr., pavyzdžiui, OL C 252, 2000, p. 5).

69 Galiausiai pažymėtina, kad atitiktis suderintam standartui, į kurį nuoroda buvo paskelbta pagal Direktyvą 98/37 tuo metu, kai buvo taikoma Direktyva 2006/42, ir iki jo suteikiamos atitikties joje nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcijos galiojimo pabaigos datos, reiškia būtent tik atitikties šiems reikalavimams prezumpciją. Šiuo klausimu, jei valstybė narė, o vėliau ir Komisija manė, kad tokį suderintą standartą atitinkanti mašina vis dėlto neatitiko Direktyvos 2006/42 esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, joms neturėjo būti kliudoma įgyvendinti šios direktyvos 11 straipsnyje nustatytos apsaugos sąlygos, tačiau jos turėjo įrodyti, jog buvo pažeisti šie esminiai reikalavimai.

70 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovė iš esmės teisingai teigė, kad aptariamai vejapjovei laikotarpiu nuo 2012 m. rugsėjo 3 d. (šią dieną buvo parengta jos EB atitikties deklaracija) iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. (paskutinės jos gamybos dienos pagal ieškovės pateiktą informaciją) buvo daroma atitikties Direktyvoje 2006/42 nustatytiems esminiams sveikatos ir saugos reikalavimams prezumpcija. Iš tiesų, remiantis suderintu standartu EN 60335-2-77:2006, kurį neginčijamai atitiko aptariama vejapjovė, šiuo laikotarpiu ją pateikiant rinkai arba naudojant buvo galima teisėtai daryti prezumpciją, kad ji atitiko minėtoje direktyvoje nustatytus esminius sveikatos ir saugos reikalavimus, nes, nors nuoroda į jį buvo paskelbta pagal Direktyvą 98/37, jis, Komisijai nepaskelbus priešingos informacijos Oficialiajame leidinyje, toliau galiojo pagal Direktyvą 2006/42 iki standartizavimo įstaigos priimant pakeičiantį suderintą standartą nustatytos panaikinimo datos, t. y. 2013 m. rugsėjo 1 d.

71 Taigi, šiuo klausimu atmetusi ieškovės poziciją, Komisija padarė teisės klaidą. Kadangi ginčijamas sprendimas, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, buvo grindžiamas ne konkrečiais įrodymais, kad nebuvo laikomasi Direktyvoje 2006/42 nustatytų esminių sveikatos ir saugos reikalavimų, o tik remiamasi aptariamos vejapjovės neatitiktimi suderintam standartui EN 60335-2-77:2010, nors nagrinėjamu laikotarpiu remiantis jo atitiktimi suderintam standartui EN 60335-2-77:2006 dar buvo daroma atitikties minėtiems reikalavimams prezumpcija, ieškovės nurodytą antrąjį pagrindą reikia priimti ir panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus, įskaitant tas, kurios buvo patirtos procedūroje dėl laikinųjų apsaugos priemonių.

73 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Latvijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

nusprendžia:

1. Panaikinti 2015 m. birželio 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2015/902 dėl priemonės, kurios ėmėsi Latvija vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB, siekdama uždrausti pateikti rinkai *GGP Italy spa* gaminamą vejapjovę.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Europos Komisija padengia savo ir *Global Garden Products Italy SpA* (*GGP Italy*) bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį ieškinį ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūroje.

4. Latvijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni Madise Csehi

Paskelbta 2017 m. sausio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.